24 de juny: El naixement de sant Joan Baptista

Text de l'Evangeli (*Lc* 1,57-66.80): I a Elisabet se li complí el temps del part, i infantà un fill. I sentiren els seus veïns i parents que el Senyor havia mostrat amb ella una gran misericòrdia, i se n'alegraven amb ella. I el dia vuitè s'esdevingué que anaren a circumcidar l'infant, i l'anomenaven amb el nom del seu pare, Zacaries. I responent la seva mare, digué: «No, sinó que es dirà Joan». I li digueren: «No hi ha en la teva parentela ningú que porti aquest nom». I feren senyes al seu pare sobre com volia que s'anomenés. I demanant una tauleta, escriví així: «Joan és el seu nom». I tots s'admiraren. I s'obriren de sobte la seva boca i la seva llengua, i parlava beneint Déu. I s'esdevingué un temor sobre tots els seu veïns. I en tota la muntanya de la Judea es divulgaven totes aquestes coses. I tots els qui ho oïen ho guardaven en el seu cor, dient: «Què penses que serà aquest infant?». I, en efecte, la mà del Senyor era amb ell.

I el nen creixia i s'enfortia en l'esperit, i s'estava en els deserts fins al dia de la seva manifestació a Israel.

© Albada Editorial / evangeli.net

«I el nen creixia i s'enfortia en l'esperit»

Mn. Joan MARTÍNEZ Porcel
(Barcelona, Espanya)

Avui, celebrem solemnement el naixement del Baptista. Sant Joan és home de forts contrastos: viu el silenci del desert, però des d'allí mou les masses i les convida amb veu convincent a la conversió; és humil per a reconèixer que ell només és la veu, no la Paraula, però no té pèls a la llengua i és capaç d'acusar i denunciar les injustícies fins i tot als mateixos reis; convida els seus deixebles a anar cap a Jesús, però no rebutja conversar amb el rei Herodes mentre és a la presó. Silenciós i humil, és també valent i fort fins a vessar la sang. Joan Baptista és un home gran!, el més gran dels nascuts de dona, com l'elogiarà Jesús, però només és el precursor del Crist.

Potser, el secret de la seva grandesa és la consciència de saber-se escollit per Déu; així queda expressat per l'evangelista: «I el nen creixia i s'enfortia en l'esperit, i s'estava en els deserts fins al dia de la seva

manifestació a Israel.» (Lc 1,80). Tota la seva infantesa i joventut va estar marcada per la consciència de la seva missió: donar testimoniatge; i ho fa batejant el Crist en el Jordà, preparant per al Senyor un poble ben disposat i, al final de la seva vida, vessant la seva sang a favor de la veritat. Amb el coneixement que tenim de Joan, nosaltres podem respondre a la pregunta que es feien els seus contemporanis: «Què penses que serà aquest infant?» (Lc 1,66).

Tots nosaltres, pel baptisme, hem estat escollits i enviats a donar testimoniatge del Senyor. En un ambient d'indiferència, sant Joan ens és model i ajut; ens diu sant Agustí: «Admira Joan tot el que et sigui possible, ja que el que tu admires aprofita al Crist. Aprofita al Crist, repeteixo, no perquè tu li ofereixis alguna cosa a Ell, sinó per a progressar tu en Ell». En Joan, les seves actituds de Precursor, manifestades en la pregària atenta a l'Esperit, en la fortalesa i la humilitat, ens ajuden a obrir horitzons nous de santedat per a nosaltres i per als nostres germans.

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «'Jo sóc la veu que crida en el desert'. Joan era la veu; però el Senyor era la Paraula que en el principi ja existia. Joan era una veu passatgera, Crist la Paraula eterna des del principi» (Sant Agustí)

- «Quantes persones paguen car el preu del compromís per la veritat! Quants homes rectes prefereixen anar a contracorrent, per tal de no renegar la veu de la consciència, la veu de la veritat!» (Francesc)

- «Sant Joan Baptista és el precursor immediat del Senyor, enviat per preparar-li el camí. 'Profeta de l'Altíssim' (Lc 1,76), supera tots els profetes, és el darrer de tots, i inaugura l'Evangeli. Saluda la vinguda del Crist des de les entranyes de la mare i troba el seu goig en ser 'l'amic de l'Espòs' (Jn 3,29) que ell assenyala com 'l'Anyell de Déu que treu el pecat del món' (Jn 1,29). Precedint Jesús 'amb l'esperit i el poder d'Elies' (Lc 1,17), dóna testimoni d'Ell amb la seva predicació, el seu baptisme de conversió i, finalment, amb el seu martiri» (Catecisme de l'Església Catòlica, nº 523)